

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.683 van 7 juni 1999
in de zaak A. 44.342/IX-1148.**

In zake : Dominique HAUMONT,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. UYTENDAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn (OCMW) van BRUSSEL,
dat woonplaats kiest bij
advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 390/12.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Dominique HAUMONT op 24 mei 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van BRUSSEL om de binnenoproep voor de toewijzing van "een betrekking van kliniekchef in de dienst Pediatrie van het Ziekenhuis Sint-Pieter" in te trekken;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur A. VANDENDRIESSCHE;

Gelet op de beschikking van 2 september 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 4 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 mei 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-F. DE BOCK, die loco advocaat G. UYTENDAELE verschijnt voor verzoekster, en van advocaat P. DE MAEYER, die loco advocaten J. PUTZEYS en X. LEURQUIN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 3 juli 1990 doet de verwerende partij een interne oproep tot de kandidaten voor de vacante betrekking van voltijds kliniekcchef bij de dienst voor kindergeneeskunde - Stadscentrum (sector voor neonatologie) in het Universitair Ziekenhuis Sint-Pieter.

1.2. Verzoekster solliciteert.

1.3. Op 31 juli 1990 besluit de raad van het OCMW "in navolging van het eenparig advies van het P.O.Z.B., de binnenoproep ... in te trekken, onverminderd de mogelijkheid van een disciplinaire procedure".

"P.O.Z.B." staat voor paritair orgaan voor ziekenhuisbeheer.

Volgens een brief van 30 juli 1990 van ziekenhuisdirecteur A. PETERS aan de voorzitter van het OCMW heeft het POZB in zijn vergadering van 27 juli 1990 om die intrekking gevraagd wegens "een ernstige fout" begaan door verzoekster bij een aanvraag om wetenschappelijk verlof.

1.4. In een brief van 31 augustus 1990 aan de voorzitter van het OCMW schrijft een raadsman van verzoekster :

"Il vient d'être affirmé à ma cliente que le C.P.A.S. aurait décidé de retirer la décision établissant une fonction de chef de clinique en néonatalogie, et ce sur le fondement de l'avis de l'O.P.G.H. ... S'il apparaissait que les informations relatives au retrait de la fonction de chef de clinique étaient exactes J'apprécieraï que vous veuillez me faire tenir le texte de l'avis de l'O.P.G.H. et, le cas échéant, celui de l'acte de retrait de la fonction".

Het blijkt niet dat het OCMW op deze brief heeft gereageerd.

1.5. Op 15 februari 1991 schrijft een raadsman van verzoekster aan de voorzitter van het OCMW :

"...
Ainsi que Me LALLEMAND vous l'écrivait dès le 31 août dernier, ma cliente a posé sa candidature en qualité de chef de clinique.

A sa connaissance, elle était seule candidate à cette promotion.

Or, près de huit mois plus tard, elle est sans nouvelles de l'issue de la procédure.

Pire, ainsi que l'indiquait Me LALLEMAND dans son courrier du 31 août dernier, il lui a été affirmé, certes verbalement, que la vacance aurait été retirée et que cette décision aurait été prise après un avis de l'OPGH.

Bien que Me LALLEMAND vous ait demandé copie de cette décision, il n'a pu obtenir de votre part la moindre réponse.

A juste titre, il relevait qu'un éventuel retrait de vacance s'analyserait comme un détournement de procédure et apparaîtrait comme une sanction disciplinaire implicite eu égard au contexte dans lequel cette décision aurait été prise.

Je me permets, dès lors, de vous inviter à me faire part, dans les plus brefs délais, de la décision du CPAS sur cette question.

Ma cliente s'étant portée candidate, a, non seulement vocation légitime à cette promotion, mais encore dispose du droit de savoir quelle suite a été réservée à sa candidature.

Je dois vous informer que ma cliente est déterminée à agir, sur le plan juridictionnel, s'il apparaissait soit que la vacance a été retirée, soit que sa candidature a été écartée".

1.6. Op 25 maart 1991 antwoordt de voorzitter :

"...
que c'est le Conseil du CPAS qui détient seul le pouvoir de décider comme il l'a fait.

En l'occurrence, il l'a fait tant en ce qui concerne le dossier disciplinaire qu'en ce qui concerne le retrait de la vacance de la place qu'a brigué votre cliente.

Ce retrait et la non-titularisation d'autres places vacantes par promotion dans le cadre médical de nos hôpitaux s'inscrivent dans le contexte de la situation financière de ces hôpitaux et de l'ensemble des mesures tendant à assainir le déficit hospitalier".

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep onontvankelijk, want te laat ingesteld is; dat zij betoogt dat uit de brieven van 31 augustus 1990 en 15 februari 1991 van haar raadslieden blijkt dat deze op de hoogte waren van de "beslissing van de vacature af te zien", zodat, ook als men de laatste datum in acht neemt, het 24 mei 1991 gedateerde beroep te laat is ingesteld;

2.1. Overwegende dat lectuur van de citaten in 1.4. en 1.5. hierboven uit de brieven van verzoeksters raadslieden hoegenaamd niet eens uitwijst dat zij zeker was dat de binnenoproep was ingetrokken, laat staan dat zou blijken dat zij van de desbetreffende beslissing een

kennis had die volstond om tegen haar de beroepstermijn te doen ingaan; dat de exceptie iedere grond mist;

3. Overwegende dat in een eerste annulatiemiddel verzoekster het motief van de bestreden beslissing "ongegrond" noemt; dat zij betoogt dat de verwerende partij ten onrechte die beslissing financieel wil rechtvaardigen aangezien haar benoeming tot kliniekchef geen financiële weerslag zou hebben; dat volgens haar het echte motief te zoeken is in het advies van het POZB zodat de bestreden beslissing "in feite een disciplinaire sanctie uitmaakt";

3.1. Overwegende dat de verwerende partij op het middel niet antwoordt; dat men daar alle begrip moet voor opbrengen daar men zich afvraagt wat zij zou kunnen antwoorden;

3.2. Overwegende dat het motief van de bestreden beslissing volgens de in 1.6. geciteerde brief van de voorzitter van het OCMW in de financiële toestand van het OCMW gezocht moet worden; dat de voorzitter op geen manier aantoonst hoe zulks te rijmen valt met de in 1.3. gemaakte vaststelling dat de beslissing genomen is "in navolging van" een advies van het POZB, waarin geen allusie, hoe klein ook, op de financiële toestand van het OCMW te bespeuren valt, maar wel de intrekking van de binnenoproep wordt voorgesteld wegens "een ernstige fout" van verzoekster;

Overwegende dat enerzijds het motief van de financiële toestand in feite niet bestaat; dat anderzijds het motief van verzoeksters beweerde fout rechtens niet deugdelijk is; dat aan een benoemingsprocedure een einde maken wegens een door een gegadigde begane fout, noch als tuchtmaatregel noch zelfs als ordemaatregel rechtens verantwoord kan worden;

4. Overwegende dat verzoeksters tweede annulatiemiddel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden; dat het dus niet wordt onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 31 juli 1990 van de raad voor maatschappelijk welzijn van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van BRUSSEL tot intrekking van de binnenoproep voor de vacature van voltijds kliniekcchef bij de dienst voor kindergeneeskunde - Stadscentrum (sector voor neonatologie) in het Universitair Ziekenhuis Sint-Pieter.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van BRUSSEL.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven juni 1900 negenennegentig, door
de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.